

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 42/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. K. Ö., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa § 122 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003, Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Mgr. K. Ö. v časti, ktorou namieta porušenie svojich práv uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003, o d m i e t a ako podanú oneskorene.

2. Sťažnosť Mgr. K. Ö. vo zvyšnej časti o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2004 doručená sťažnosť Mgr. K. Ö., B., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa § 122 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003, Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Sťažovateľ v sťažnosti primerane neopísal skutkový stav, ktorým podľa jeho mienky došlo k porušeniu jeho práv, ale obmedzil sa na tvrdenie, že okresný súd, generálna prokuratúra a najvyšší súd „...vec len pinpongovali medzi sebou, pričom nechceli vedieť o zákonných a ústavných právach občana...“, a odkázal na „Návrh na mimoriadny opravný prostriedok“, ktorý vo veci č. k. 6 Nc 334/97-7 podal 29. októbra 2003 najvyššiemu súdu. V tomto návrhu tvoriacom prílohu sťažnosti sťažovateľ vytýka okresnému súdu, že zastavil konanie vo veci sp. zn. 6 Nc 334/97 bez vykonania dokazovania a bez pojednávania.

Aj pokiaľ ide o návrh výroku ústavného súdu (petit), odvolal sa sťažovateľ na výrok uvedený v „Návrhu na mimoriadny opravný prostriedok“, v ktorom žiada zrušiť uznesenie okresného súdu č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003, vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 500 000 Sk.

Z príloh sťažnosti ústavný súd zistil nasledovné. Návrhom doručeným okresnému súdu 4. júna 1997 sa sťažovateľ domáhal obnovy konania sp. zn. E 735/95, v ktorom bolo odporcom Bytové družstvo „Centrum“ v Bratislave, Záhradnícka 25. Okresný súd uznesením č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003 konanie o povolení obnovy konania sp. zn. E 735/95 zastavil, lebo návrh na začatie konania nemal náležitosti predpísané zákonom a sťažovateľ síce reagoval na výzvu súdu, ale svoje podanie nedoplnil podľa poučenia. Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003 sťažovateľ podal 29. októbra 2003 už spomínaný „Návrh na mimoriadny opravný prostriedok“. Sťažovateľ neuvádza, či a ako dosiaľ najvyšší súd s týmto jeho podaním naložil.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či má náležitosti predpísané v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. V úvodnej vete svojho „Návrhu na mimoriadny opravný prostriedok“ sťažovateľ tvrdí, že uznesenie okresného súdu č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003 mu bolo doručené 8. októbra 2003. Sám sťažovateľ svoju sťažnosť datoval 13. januára 2004. Od 9. októbra 2003 do 13. januára 2004 uplynuli viac ako dva mesiace. Preto sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojich práv uznesením okresného súdu č. k. 6 Nc 334/97-7 z 28. augusta 2003, bola podaná oneskorene.

Ak sa občan obráti na generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) s podnetom na mimoriadne dovolanie, tak mu tým nevzniká právo, aby generálny prokurátor mimoriadne dovolanie podal, ale právo, aby orgány prokuratúry jeho podnet riadne vybavili.

V okolnostiach prípadu sťažovateľ vo svojom podnete generálnemu prokurátorovi z 27. októbra 2003 žiadal podanie mimoriadneho dovolania proti rozhodnutiu o zastavení konania, teda proti rozhodnutiu, proti ktorému podľa § 243 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku mimoriadne dovolanie nie je prípustné. Z poverenia generálneho prokurátora oznámila Krajská prokuratúra v Bratislave 2. decembra 2003 pod č. k. Kc 2202/03-10 sťažovateľovi, že na základe jeho podnetu z 27. októbra 2003 nebude podané mimoriadne dovolanie, a náležite mu vysvetlila dôvody takého postupu. Tým bol podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania v primeranej dobe riadne vybavený, a teda zjavne nedošlo k porušeniu sťažovateľových práv. Preto je sťažnosť

v časti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojich práv generálnou prokuratúrou, zjavne neopodstatnená.

Sťažovateľ podal 29. októbra 2003 najvyššiemu súdu „Návrh na mimoriadny opravný prostriedok“. Od 29. októbra 2003 do 20. januára 2004, keď bola sťažovateľova sťažnosť doručená ústavnému súdu, uplynula príliš krátka doba na to, aby v nej mohol najvyšší súd v okolnostiach prípadu porušiť sťažovateľovo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ nepreukázal ani netvrdí, že najvyšší súd na základe jeho návrhu konal takým spôsobom, ktorým zasiahol do jeho práv. Sťažovateľ len medzi štátnymi orgánmi, proti ktorým jeho sťažnosť smeruje, uvádza aj najvyšší súd. Z ničoho, čo je uvedené v sťažnosti a v jej prílohách, nemožno usúdiť, že najvyšší súd mohol zasiahnuť do niektorých z práv, ktorých porušenie sťažovateľ namieta. Preto je sťažnosť v časti týkajúcej sa najvyššieho súdu zjavne neopodstatnená.

Oneskorené podanie časti sťažnosti ani zjavnú neopodstatnenosť jej ďalších častí nemožno odstrániť. Preto ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na odstránenie ďalších nedostatkov jeho podania (chýbajúce právne zastúpenie atď.).

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2004